

جماعت عزیز،

"من احساس می کنم یک نوزاد تازه متولد شده ام!"
نه، منظورم این نیست که بگویم که شب خوب خوابیدم و بعد از یک صبحانه خوب حالا یک همچین حسی دارم و همچنین تازه از حمام بعد از یک روز گرم و شلوغ کاری بیرون نیامده ام که همچین احساس خوبی داشته باشم.

دلیلی دارم، اما هنوز خودم واقعاً متوجه آن نشده ام:
زندگیه کاری من به زودی به پایان می رسد و این برای من آغاز یک زندگی جدید و متفاوت است.

"من احساس می کنم یک نوزاد تازه متولد شده ام!"
شاید بالاخره بعد از یک بیماری طولانی بدون درد.
یا یک درگیری جدی که هنوز می تواند حل شود.
یا یک نگرانی بزرگی که می تواند برطرف شود.
یا تسکین خاطری که که به صورت تصویری بیان می شود.
حالا هرچی که هست، باری از روی قلبم برداشته شد!
یک زندگی جدید و متفاوت آغاز می شود.
یکشنبه گذشته، همه ما زندگی جدید را جشن گرفتیم.

عید رستاخیز مسیح .

آیا عیسی مرده است؟
پس از شهادت و حشتناکش بر روی صلیب دفن شد. در قبر سنگی قرار گرفت که سنگی سنگین در جلوی آن را قفل کرده اما سه روز بعد، سنگ به کنار رفته و قبر خالی است!
خدا او را بلند کرد!
عیسی زنده است!
باور نکردنی!

باور کردن این خبر خوب برای شاگردانش، دوستانش هم سخت است، همانطور که در کلام امروز شنیدیم.
شاگردان وقتی عیسی را دیدند و شناختند، ترس و اندوه مانند همان سنگ جلوی قبر از دلشان فرو ریخت.
شادیه زیادی در میان آنها وجود دارد و آن را به همه کسانی که آنجا نبودند می گویند.

دو هزار سال بعد همه ما مثل توماس هستیم:
هیچ کدام از ما، نه دانشمندان و نه خداشناسان و نه من و شما آنجا نبودیم.
آنچه به من گفته می شود در کتاب مقدس نوشته شده است
یا توسط ایمانداران گزارش شده است و می توانم باور کنم یا نه.

تجربه:

آنها به من گفته اند که خداوند زنده است! من فقط خودم می توانم این کار را انجام دهم و بفهمم.
درست مانند توماس تنها از طریق برخورد مستقیم با عیسی به ایمان می رسیدم.
ایمان یک هدیه است.

من می توانم آن را آرزو کنم، می توانم آن را بخواهم، اما نمی توانم آن را "بسازم".
و همچنین مطمئن نیستم که آیا ایمانی که امروز دارم، فردا نیز وجود خواهد داشت یا خیر.
و بازم شک نکنم؟

مارتین لوتر درباره خودش گفت که هر روز به تعمیدش برمی گشته است. برای او ایمان به معنای بازگشت به تعمید بود. برای او تعمید فقط یک آیین نبود. در تعمید، او ایمان خود را هر روز از نو می یافت. علیرغم تمام سوالات و تردیدها. بازگشت به تعمید یعنی من می توانم همه چیز را دوباره از نوع شروع کنم. احساس "تولد دوباره و تازه. برای من این یک نشانه شگفت انگیز است که تعمید به من در نوزادی داده شد و مطلقاً هیچ کاری نمی توانستم در مورد آن انجام دهم.

یک نشانه شگفت انگیز دیگر:

بدون قید و شرط خداوند عشق خودش را از ازل به من داد.

متن موعظه امروز نیز اغلب درباره تعمید هست.

در کتاب کولسیان ما می خوانیم که تعمید خود را به عنوان ختنه توسط مسیح عنوان می کنند. حال به سرعت برای من روشن می شود که تعمید مسیحی ریشه در عهدهی دارد که خدا با ابراهیم بسته است. پیمان های خدا با انسان بارها و بارها نقض می شود و حتی شکسته می شود و تاریخچه گناه انسان در این امر نمایان می شود.

تصویر قرض های ما که به صلیب چسبیده است، نمادی از تجدید عهد خدا با انسان است.

اکنون در ترجمه کتاب مقدس از فصل دوم کولسیان آیات ۱۵-۱۲ می خوانم:

« ۱۲ وقتی شما تعمید گرفتید با مسیح مدفون شدید و نیز در تعمید خود به وسیله ایمان با قدرت خدا که مسیح را پس از مرگ زنده گردانید، با او قیام کردید. ۱۳ خدا شما را که به علت خطایای خود مرده و در جسم خود نامختون بودید با مسیح زنده کرد و همه گناهان ما را بخشیده است. ۱۴ او سند محکومیت ما را همراه با تمام مقرراتی که علیه ما بود لغو کرد و آن را به صلیب خود میخکوب نموده از بین برد. ۱۵ مسیح بر روی آن صلیب تمام قدرت های آسمانی و فرمانروایان را خلع سلاح کرد و بر آنها پیروز شد و آنها را پیش همه رسوا ساخت. »

تو در میان ما هستی قلب ما را بگشا و به گفتار و شنیدنمان برکت بده. آمین

دنیا مرا محکم در چنگال خود دارد.

خودخواهی و خودگرایی تعیین کننده اعمال من است.

انواع بحران های فرضی و واقعی، از جمله جنگ و بیماری های همه گیر، من را می ترسانند.

اثر کمی از شادی برای عید رستاخیز مسیح دیده می شود

اما پیام کولسیان چیز دیگری به ما می گوید:

که با مسیح ما به زندگی جدید برانگیخته شده ایم.

آیا من مرده ام؟

آری، تو از گناهان خود مرده بودی.

این پاسخ کولسیان است.

زندگی ام را به دست خودم می گیرم، برنامه ریزی می کنم و به آن شکل می دهم. خودخواهانه اهدافم را دنبال می کنم،

صرف نظر مهم بودن و توجه به دیگران.

و بعد به وقتایی متوجه میشم که اشتباه کردم اینکه ایده های خوش نیت من اصلاً خوب نبودند و به خاطر تقصیر من

دیگران رنج می برند.

چگونه از این وضعیت خلاص شوم؟

من زندگی ام را مانند یک تاریکی وحشتناک تجربه می کنم.

انگار در یک غار دفن و محبوس شدم و محاصره شدم توسط محدودیت هایی که نمی توانم از آنها خارج شوم.

و این یعنی طبیعت انسان محور من هنوز ختنه جدید را دریافت نکرده بود.

معنی آن چیست؟

بخش اول - بله، قابل درک است:

طبیعت نفسانیه یک انسان -

آیا کاری باید با او انجام شود

ختنه؟

این موضوع دشواری است.

برای این موضوع شما با تعصب زیاد و خیلی سریع با اغراق های یهودستیزانه یا ضد مسلمانان مواجه می شوید.

اما همه جا اینطور نیست مثلاً در آمریکا اکثریت مردان مسیحی ختنه می شوند!

ختنه هم در یهودیت نیز غیر قابل بحث نیست،

همانطور که مایکل وولفسون در رابطه با به اصطلاح حکم ختنه کلن در سال ۲۰۱۲ توضیح می دهد:

«این رسم ختنه بحث برانگیز بود.

حتی در خانواده ابراهیم. حتی موسی، «بزرگترین پیامبر یهود»، پسر بزرگ خود را ختنه نکرده بود. کتاب مقدس آن را

به صراحت آشکار می کند. مطابق (خروج ۴: ۲۴-۲۶).

در یوشع ۵ (۲-۹) کتاب مقدس به ما می گوید:

که در جریان کوچ 40 ساله بیابانی

مردان متولد شده ختنه نمی شدند... .

این ختنه نیست که یهودی را می سازد.

پولس فریسی یهودی در اول قرنطینه هشدار می دهد. ۷: ۱۹

ختنه یا ختنه نشده فرقی نمی کند

بودن، اما برای حفظ احکام خدا" .

پس من قرار است با ختنه چه کار کنم؟

در قسمتی که قبل از متن موعظه ماست می خوانیم که :

همچنین او با- مسیح - است که توسط او ختنه شد.

با این حال، این ختنه نیست که توسط انسان انجام می شود بلکه متشکل است از اینکه نفس انسانی خود را کنار گذاشته

اید و این ختنه ای است که مسیح انجام می دهیم.

منظور از ختنه «جدید» مراسمی نیست که در پسران تازه متولد شده انجام می شود. که من به عنوان یک زن اساساً از

آن مستثنی هستم.

یک بار دیگر مایکل وولفسون:

«نمادهای ختنه که همچون پل یا عصا هستند در راه رسیدن به خدا و یا به تعبیر غیر مذهبی ها آن را یک عمل در راه

تحقق اصول غیراخلاقی می دانند. اما ختنه یک مراسم است.»

نمادها و تشریفات همیشه نشانه چیزی هستند که عمیق تر از یک عمل ظاهری است.

با ختنه ای که در کولسیان به آن اشاره شده است، تجدید و تولد یک انسان جدید است. -

عیسی برخاسته قدرت رستاخیز را به شاگردان می دهد و هیچ کس دیگری نمی تواند آن را انجام دهد.

اعتقاد به اینکه خداوند عیسی را از مردگان زنده کرد

نقطه عطف است!

با این کار به خدایی توکل می کنم که مردگان را زنده می کند و گناه را هر چقدر هم که بزرگ باشد می بخشد.

تعمید مسیحی یک آیین، یک نشانه مقدس است.
این معنای کلمه "sakrament" است.
تعمید عمل ختنه را برای غیر یهودیان به عهده می گیرد:
از طریق عیسی مسیح ختنه شده ایم و مسیح ما را در عهد خدا پذیرفت.
خطاب کولسیان به مسیحیان غیریهودی است که به عهد خدا همراه با قوم اسرائیل وارد شوید.

تعمید نیز اختراع پیروان عیسی نیست:
و این تشریفات غوطه وری یهودیان در آب مدتها قبل برای شستن گناه و نجاست در Mikwe یا همان آب انبار های
یهودی انجام می شده .
یوحنا قبل از عیسی در اردن تعمید داشت.

غوطه ور شدن کامل در آب که دیگر در کشور ما رایج نیست و این نشانه قوی است: که طبیعت انسانی معیوب من با
مسیح دفن شده است.
اما خدا شما را با مسیح زنده کرد و همه گناهان ما را بخشید.
این معجزه است!
تازه متولد شدن!
با مسیح زنده شدن و همه گناهان از بین رفتن!
دفن همه گناهان یک بار برای همیشه!

تمامی اشتباهاتی که در طول زندگی ام انجام دادم همه بروی صلیب، جریمه آن داده شد.
معمولاً این اتفاق می افتاد - اگر کسی پول کافی همراه خود در بقالی نداشت، آن را "در دفتر بدهکاری" وارد می کردند:
یعنی مبلغ معوقه روی یک برگه نوشته می شد . سپس، وقتی شخص دفعه بعد که به خرید می آمد آن بدهی را پرداخت
می کرد، بنابراین کاغذ بدهی سوراخ می شد و پرداخت جریمه انجام می شد .

اما این بدان معنا نیست که اشتباهات هرگز تکرار نخواهند شد و دیگر هرگز مقصر نخواهم بود
اما میگوید: او سند محکومیت ما را همراه با تمام مقرراتی که علیه ما بود لغو کرد و آن را به صلیب خود میخکوب
نمود و باطل کرد.
یک بار برای همیشه!

حال وقتی مانند مارتین لوتر به تعمید میروم، میدانم که همیشه میتوانم دوباره شروع کنم.
هر روز را از نو شروع کن، بی گناه به عنوان یک نوزاد.
هر چیزی که علیه من صحبت می کند، از بین رفته، دفن شده و نابود شده است!
من واقعاً احساس می کنم دوباره متولد شده ام!

آمین